

[Bo Kristensen]

Degns parti medvirket i et samarbejde gennem LO til den del af overenskomsten.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er to spørgsmål til hr. Bo Kristensen. Der er jo den ulempe ved disse debatter, der går hen over frokostpausen, at det giver Tingets medlemmer lejlighed til at bruge frokostpausen til at skrive taler, men det må vi jo tage med.

Hr. Bo Kristensen er et høfligt menneske, og han gjorde, som de høflige borgerlige ordførere gør, takker ministeren for redegørelsen, og det gør de altid, uanset hvad der står i den. I dag sagde hr. Bo Kristensen så, at han gerne ville takke for, at ministeren havde tilvejebragt en sådan samlet oversigt som den, der nu lå på Folketingets bord. Jeg synes egentlig, hr. Bo Kristensen skylder os at oplyse, om han ikke er klar over, at der kom en betænkning fra Børnekommissionen i 1981. Samlede oversigter over, hvad der rører sig på børneområdet har vi jo masser af, og det er næsten for pjattet at takke ministeren for, at vi har fået en til.

Det, jeg godt vil spørge hr. Bo Kristensen om, er: er hr. Bo Kristensen opmærksom på, at det blandt forældre er en meget udbredt opfattelse, at det netop som forældre er vanskeligt at fungere i et system med fleksibel arbejdstid? Sagt på en anden måde: de mennesker på arbejdsmarkedet, der har vanskeligt ved at fungere med den fleksible arbejdstid, er lige præcis forældrene. Og hvordan kan det mon være, hr. Bo Kristensen? Jo, det kan være, fordi det – uanset alle de varsler, arbejdsgiveren kan give om, hvornår arbejdet skal laves og ikke skal laves – er sådan, at når man har børn, stilles man tit og ofte over for behov, som skal imødekommes her og nu, ting, der ikke kan planlægges, ting, der ikke kan udsættes, opgaver, som skal løses uden videre dikkedarer, og det er det, der gør, at forældre faktisk har vanskeligt ved at fungere med fleksibel arbejdstid. Og det er præcis derfor, man, hvis man skal indføre fleksibel arbejdstid som en imødekommelse over for forældre, samtidig skal gribe ind over for arbejdsgivernes ledelsesret. Ellers fungerer det nemlig ikke. Det gør man selvfølgelig ikke, og det er også noget af det sidste, hr. Bo Kristensen overhovedet kunne

forestille sig at medvirke til, men derfor synes jeg, hr. Bo Kristensen skylder os en forklaring på, hvad det er, der er specielt forældrevenligt eller børnefamilievenligt ved den fleksible arbejdstid.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det skal ikke stå uimodsagt, at hr. Bo Kristensen hævder, at hr. Camre skulle have oplyst, at overenskomsterne, som man forventer indgået, var for dyre. Efter en meget, meget overfladisk læsning alene af overskriften i Politiken kunne man måske, hvis man vil fortolke den overordentlig uvenligt, til en vis grad finde dækning for hr. Bo Kristensens udtalelser, men hvis man gjorde sig den ulejlighed at læse artiklen, læse, hvad hr. Camre havde sagt, er der absolut ingen dækning for den påstand.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg synes efterhånden, det kommer til at lyde, som om fleksibel arbejdstid er noget, som næsten er trukket ind i overenskomsterne af arbejdsgiverne, fordi lønmodtagerne ikke kan finde ud af at forme en familiepolitik selv.

Nej, den fleksible arbejdstid er der, fordi man da kan få den maksimale udnyttelse af produktionsmidlerne, idet maskinerne ikke kommer til at stå og hvile i alt for lang tid. Det er årsagen til den fleksible arbejdstid. Det er da rigtigt, at det har været arbejdsgivernes ønske at få 24 timers fleksibel arbejdstid, sådan at maskinerne kunne hamre af sted hele dagen. Hr. Bo Kristensen lægger det frem, som om arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet er overleveret til arbejdstagerne, for hr. Bo Kristensen siger nemlig, at lønmodtageren kan varsle arbejdsgiveren, når man vil flytte rundt på sin arbejdstid. Det står der ikke i HKs aftale, det står der ikke i Metals aftale. Der står, at arbejdsgiveren kan varsle lønmodtageren, arbejdsgiveren kan diktere lønmodtageren, hvornår det skal foregå, og det giver en hel verden til forskel. Hvis hr. Bo Kristensen vil være med til, at vi siger: det er lønmodtageren, der kan varsle arbejdsgiveren om, hvornår man vil lægge arbejdstiden, synes jeg, vi